

991 Antoníne, sluhu Páně svatý

T: Theodor Spurný

N: D.G.01/16 M. Jakubiček

Vstup

1. An-to - ní - ne, slu-ho Pá-ně sva - tý, kte - ry nad ob-la-ky pře-bý-váš, tam kde věč - ný
Bůh má trůn svůj zla - tý, od - tud hle - díš po-zem - ský kraj náš. Ne - o - pou - štěj nik - dy li - du své - ho,
pros za nás u Bo-ha pře-mi-lé - ho, a - by v lás - ce mi - los - tiv nám byl a nám na - še či - ny od - pus - til.

2. Věčná sláva tobě věčný Pane! Tak zněl andělů zpěv na nebi.
Jako u vás, nechť i zde se stane, naše duše tebe velebí.
S Antonínem svatým v nebes výši, pějem slávu tobě v zemské říši,
s ním chcem vždy ti chválu vzdávati, rač nám skrze něho žehnati.

Před evangeliem

3. Věříme, že Pán Bůh na hvězdami, stvořil zem i naši krásnou vlast,
že Syn jeho sídlí mezi námi, ve Svátosti je vždy naše slast.
Že Duch Svatý sílu duši dává a ji posvěcovat neustává,
bychom byli s Bohem spojeni, neklesali v žádném soužení.

Obětní průvod

4. Přijmi, Bože, tuto oběť chvály, kterou přináší ti věrný lid,
s níž též srdce dává Bohu Králi, jeho vůli chce se podrobit.
Pro zásluhy světce Antonína, v náruči jenž choval Tvého Syna,
vyslyš naše prosby horoucí, naplň srdce láskou planoucí.

